

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

ELÉG VOLT!

OKTÓBER

11

Munkáspárti nagygyűlés
14:30 órától, a Parlament melletti
József Attila szobornál

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

DON PEPE, EZ KI VOLT?

A múlt heti kemény politizálás után engedtessek meg egy kicsit könnyebb téma. Kezdő külügyes koromban mesélték a történetet az egyszeri magyar nagykövetről, aki a 60-as években valamelyik dél-amerikai országban képviselte kis hazánkat. Akkoriban Dél-Amerikát valamilyen kitérés pontnak gondolták, és igyekeztek minél több helyre nagykövetet küldeni. A nagykövet éppen megbízó levelét adta át az ország államfőjének. Ez olyan futószalag-ceremónia volt, a nagykövek ugyanis egymást követték az elnöknél. Becsületére legyen mondva, a dél-amerikai ország államfője annak rendje és módja szerint végighallgatta nagykövetségünk lelkes bemutatkozó beszédét, de tény, ami tény, az ilyen államfők többsége nem Oxfordról került ki, hanem többnyire valamilyen katonai iskoláról, és bizony Kelet-Európa földrajza sem tartozott erősségeik közé. A nagykövet már kifelé tartott, amikor az államfő odaszólt a titkárához: Don Pepe, ez ki volt?

Ez annak kapcsán jutott eszembe, hogy köztársasági elnökünk csaknem lemaradt a magyar-ecuadori elnöki találkozóóról. Történt ugyanis, hogy Sólyom László, a Magyar Köztársaság első embere a KLM holland légitársaság menetrendszerű géppel utazott volna Ecuadorba. A gép azonban elromlott. Gondolom, a magyar protokoll rögtön jelezte a hollandoknak, hogy a magyar elnökről van szó. A hollandoknak nem ugrott be rögtön, elvégre

rengeteg király, kormányzó, meg ki tudja még, ki utazik át Amszterdamon. A magyarok megmagyarázták, hogy ez valami olyasmi tisztség, mint a holland királynő, s még koronánk is van, csak nem hordjuk. A hollandok ettől még jobban bepípuáltak. Azt még lenyelték valahogyan, hogy Magyarország is a NATO tagja, sőt még az EU-ba is beengedték, de hogy a királynőhöz mérjék magukat, az már sok. Ráadásul még egy vacak különrepülőjük sincs, pedig az még a szlovákoknak, szlovénoknak, románoknak is van.

Az ecuadori elnöki palotában az elnök titkára nyilván most is, mint minden reggel, referált az elnöknek. Fontos ember, sok találkozó, megjegyezni is nehéz. Emlekezett, hogy valamilyen új demokrácia elnökével is kell találkoznia. Azt már elfelejtette, hogy ez demokratikus új demokrácia vagy amolyan diktatori új demokrácia, de végül is egyre megy, ha külföldiekről van szó. A sok S betű miatt a nevét úgy sem tudta kiejteni, ezért nem volt nehéz nem terhelnie memóriáját. A titkár mondott még néhány keresetlen szót a magyar elnök elnézéséért, de az elnök ekkor már csak a papírjaiból nézett fel: Don Pepe, ki ez?

Mi a tanulság? Nos, az, amire cseh barátom tanított. Barátom jól menő üzletember. Nem mindig volt az, valaha ő is magamfajta pártmunkás volt. Idővel alkalmazkodott a tőkés rendszerhez, és bejött neki. Ő is tehetős ember lett, mint sokan mások errefelé Európában, de van egy óriási különbség. Ő pontosan el tud

számolni az első millióval is. Na, de nem ez a lényeg! Egyszer megcsodáltam barátom nagyon elegáns, de nem luxus kocsiját. Nézd, mondta, az üzlet miatt kell egy elegáns autó. Mit gondolnának rólam a partnerek, ha csóró kocsival jönnek? Ilyennel nem is állnának szóba. Ha üzletet akarsz, áldozni kell!

A KELTA CSALÁD ÉS MI

Az esztergomi Vármúzeum új szárnyában láthatóak egy kelta család sírkövei. Tudod, a kelták itt éltek kis hazánk területén, egészen addig, amíg jöttek a rómaiak. Nem akarok idegen tollakkal ékeskedni, ezért bevallom, hogy a történet Tolnai Gergelyé, a kitűnő fiatal régészé, aki végigkísért nemrégiben a múzeumon. Nos, mi lett a kelta családdal? Ne ijedj meg, a rómaiak nem mészárolták őket le, nem volt ókori holocaust, de a kelta család mégsem élte túl a rómaiakat. A sírkövön látható, hogy az anya még kelta nemzeti viseletet visel, de az apa már római tógában van. A sírkő maga is római stílusú. Leányuk sírkövén, aki még szülei életében ment el, a nevek is a hódítók szokásai szerint vannak feltüntetve. A rómaiak nem ölték meg őket, csak elvették nemzeti kultúrájukat, szokásaikat, lassanként nyelvüket. Beolvadtak a nagy – ma azt mondanánk: globalizált – római civilizációba, és feladták, elvesztették nemzeti létüket.

Az Európai Unió sem öl meg bennünket. A legújabb kori népiertást ennél kifinomultabb eszközökkel végzik. Az EU "csak" belekényszerít bennünket egy globalizált EU-civilizációba, amely se nem angol, se nem német, de főleg nem magyar. Az EU nem veszi el életünket, csak éppen a kultúránkat, nemzeti múltunkat, nyelvünket, szokásainkat. Talán még nem késő ellenállni. Sőt, sosem lehet, hogy késő legyen az ellenálláshoz, a nemzeti ellenálláshoz. A másik út ugyanis rémisztő. Nekünk talán már sírkő se jutna, mint a kelta családnak, legfeljebb EU-komfort módon hamvasztának el.

AZ EGRRI KÓRHÁZVÉDŐ

BESZÉLGETÉS KOVÁCS BALÁZZSAL,
A BALOLDALI FRONT EGER VÁROSI ELNÖKÉVEL

Nehéz helyzetben van a nép, régóta nem volt akkora szükség összefogásra és harcra, mint most. Ahhoz, hogy feladatunkat, a dolgozók szemének felnyitását el tudjuk végezni, előbb le kell gyűrni a velünk, kommunistákkal szembeni előítéleteket. Ezt csakis tettekkel és rengeteg pártmunkával lehet – mondja Kovács Balázs, az egri Front szervezet alapító tagja, a KISZ országos vezetőségének tagja.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Mióta feleszméltem, baloldalinak éreztem magam. 2006-ban, a választások idején történt meg az igazi felismerés, az öntudatra ébredés. A főiskola megkezdésével párhuzamosan kezdtem el tevékenykedni a mozgalomban. Egerben létrehoztuk barátaimmal a Front-szervezetet és újjászerveztük a pártot.

Elkeserít, hogy városunkban a turistáknak mutatott csillogás-villogás mellett milyen körülmények között élnek a proletárok a külvárosokban. Ez ellen a szörnyű állapot ellen kívánok harcolni.

Nehéz helyzetben van a nép, régóta nem volt akkora szükség összefogásra és harcra, mint most. Ahhoz, hogy feladatunkat, a dolgozók szemének felnyitását el tudjuk végezni, előbb le kell gyűrni a velünk, kommunistákkal szembeni előítéleteket. Ezt csakis tettekkel és rengeteg pártmunkával lehet. Ha az embereknek bizonyítjuk, hogy mellettük vagyunk, előrejutunk. Biztatni szoktam idős és fiatal elvtársaimat egyaránt, hogy velünk az igazság, így történelmi szükségszerűsége van győzelmünknek.

Sztrájk az egri kórházban

A HospInvest kedden tervezi átvenni az intézményt, de nem fog sikerülni. Ha mégis, akkor határozatlan időre sztrájkot hirdet a Kórházvédő Bizottság és az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete (EDDSZ). Szeptember 26-án reggel figyelmeztető sztrájkot, valamint tüntetést tartottak a dolgozók, amelyen részt vettek a Munkáspárt aktivistái is. Cser Ágnes, az EDDSZ első embere felhívta a figyelmet arra, hogy a HospInvest nem csak az egri kórházat fenyegeti: veszélyben van a kazinebarcikai kórház is. A Markhot Ferenc Megyei Kórház dolgozói és a velük szolidaritás kiharása továbbra is példamutató, akármennyire is próbálja lekicsinyíteni a népakaratot a kormány-közelbi sajtó. A felszólalók köszönetet mondtak minden jelenlévőnek, és külön köszönettel illették a Munkáspártot, az egyetlen pártot, mely folyamatosan küzdött velük a kórházért, az emberekért. A tüntetők között jelen voltak aktivistáink az ország minden részéből, Miskolctól Budapestig. A sajtótájékoztatón a Kórházvédők kijelentették, hogy a HospInvest pályázatának felülvizsgálását követelik, tekintve annak érvénytelenségét. A szocialista megyei urak és a HospInvest azzal a szánalmas kifogással védekeznek, hogy a sztrájk és a tüntetés az, ami érvénytelen. Deák Gábor, a HospInvest alelnöke szerint a tiltakozás akadályozza a betegellátást. A betegellátás azonban a sztrájk ideje alatt sem szünetelt, az ápolók, orvosok váltották egymást. A nagytőke akárhogy is mesterkedik, a Kórházvédőkkel vállaltva, Egerért és a betegekért végig visszük a harcot!

Kovács Balázs

1987-ben született, Nógrád megyében nevelkedett. Ma Egerben hallgat történelmet és kommunikációt a Ho Si Minh Tanárképző Főiskolán. Ahogyan ő fogalmaz: a „csakazértis!” jegyében. Irodalomszeretete, párt- és közéleti tevékenysége révén korán ismertté vált a pártban. A Komjáthy Jenő Irodalmi Társaság tagja. A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség országos elnökségének tagja, az egri szervezet alapító tagja. Aktívan részt vett az egri szervezet újjászervezésében.

tiszteltetés számomra olyan emberekkel küzdeni a nemzeti értékekért, akik nem csak kommunista, hanem magyar mivoltukat is megmutatják. Városom, Eger és a palócvidék nagyon sok nemes nemzeti öntudattal táplál és biztat cselekvésre hazánk érdekében. A kórházvédőkkel való együttműködés is ennek egyik megnyilvánulási formája. Össze kell fogni más meggyőződésű emberekkel is a nép, a nemzet érdekében.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Verset, novellát írok. Lehetőségeimhez mérten igyekszem részt venni kulturális rendezvényeken. Szívesen beszélgetek a helyiekkel és a barátaimmal.

– *Melyek a kedvenc ételeid?*

– A házias magyar ételeket szeretem, ezenkívül a szlovák konyha megszállottja vagyok. Egyik kedvencem a juhtúrós sztrapacska. ■

MINDENKIHEZ!

Mindenkihez, aki nem milliárdos, aki nem haszonélvezője a kapitalizmusnak! Mindenkihez, aki nem rokona, nem barátja, nem üzletfele a mostani kormánynak! Mindenkihez, akinek elege van mindentől, ami körbevesz bennünket! Mindenkihez általában és konkrétan Hozzád!

Október 11-én, szombaton 14.30 órakor várunk a Parlament mellett, József Attila szobránál. Gyere el, ha cselekedni akarsz! Gyere el, mert cselekedni kell!

Húsz éve élünk a kapitalizmusban. Húsz éve tűrjük, hogy elvegyék tőlünk a gyárat, a földet. Húsz éve tűrjük, hogy elvegyék tőlünk a munkahelyünket, a hivatásunkat, az életünket. Húsz éve tűrjük, hogy újabb és újabb adókat vessenek ki ránk, újabb és újabb bőrt húzzanak le rólunk.

Elég volt! Elég volt, hogy néhány száz ezer ember jól él, mi meg meggondoljuk, hogy vegyünk-e húst vasárnapra!

Elég volt, hogy a gazdagok velünk fizettetik meg az ország minden terhét!

Elég volt, hogy a fizetésünk még tizede az európainak, de mi is annyit, sőt többet fizetünk a fűtésért, az enivalóért.

Elég volt, hogy a gyerekeinknek nincs más jövőjük, csak az, hogy külföldre menjenek dolgozni, élni, talán örökre!

Elég volt, hogy milliárdokat büntetlenül lehet lopni, a kisembert pedig minden apróságért egreciroztatja az állam.

Elég volt, hogy a parlamenti urak a mi pénzünkből jól élnek, botrányokkal szórakoztatják magukat, ahelyett, hogy az ország dolgaival törődnének.

Elég volt maffiaországból!

Elég volt, hogy ebben az országban minden a külföldieké, s lassan azért bün-

tetnek bennünket, mert magyarok vagyunk. Elég volt!

Október 11-én, szombaton 14.30 órakor várunk a Parlament mellett, József Attila szobránál. Gyere el, mert Rólad van szó! Hozd el a feleségedet, a gyerekeidet, unokáidat, mert Róluk, a családotról van szó! Hívd el a szomszédjaidat, a barátaidat, mert Róluk van szó.

Hívjuk minden barátunkat, akikkel együtt gyűjtöttünk aláírásokat az egészségügy eladása ellen. Hívjuk a magyar munkásokat, dolgozókat, a szakszervezetek tagjait, akikkel tavaly együtt tiltakoztunk a Kossuth téren. Hívjuk az egri kórház hősiei védelmezőit, akikkel együtt küzdhetünk ma is! Hívunk mindenkit, aki nap, mint nap velünk együtt szidja a rendszert, a kormányt. Hívunk mindenkit, akinek elege van!

Hívjuk a Munkáspárt minden tagját, minden szimpatizánsát! Időseket és fiatal tagjainkat! Mindenkit, aki él és mozog. Most mutassuk meg, hogy nem csak szidni tudjuk a tőkét, de harcolni is tudunk ellene, önmagunkért, gyerekeinkért, unokáinkért!

Találkozunk október 11-én, szombaton 14.30 órakor a Parlament mellett, József Attila szobránál. Gyere el, ha cselekedni akarsz! Gyere el, mert cselekedni kell! Neked is, nekünk is, mindannyiunknak!

THÜRMER GYULA
Munkáspárt elnöke

MUNKÁSPÁRTI CSAPAT A PALÓC ÚTON

A pétervásárai kistérség a Mátra, de talán Magyarország egyik legszebb része. Palócországban minden megvan, amit a magyar táj adhat. A természet szépségei párosulnak a térség kulturális örökségével, a gazdag népi hagyományokkal. Ide látogatott a múlt héten Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Pétervásárán a reggeli piacolást megzavarta az eső, de szerencsére a helyi kocsmába be lehetett menekülni. A korai törzsvendégek felismerték a pártelnököt, s kérés nélkül mondták a véleményüket. Az egyikük csak pár napig van itthon, Svédországban dolgozik, mert sem itt, sem a környéken nem találni munkát. A másikuk már nyugdíjas, de eljár feketemunkába, mert „élni kell valamiből”. A 2600 fős Pétervására munkaképes lakosságának 20 százaléka munkanélküli. Ezt már Pál László polgármestertől tudjuk meg. A városka igazi gyöngyszem lehetne. A pétervásárai kéttornyos templom, a „palócok péterkei székesegyháza” másutt igazi idegenforgalmi vonzerő lenne. Mi a magyar vállalkozókat támogatnánk – mondja Thürmer – ez segítene felendíteni a falusi idegenforgalmat is.

A legtöbb magyar ember életében sohasem jut el Istenmezejére, ebbe a kedves, csodálatos fekvésű erdei községbe. A munkáspárti csapat „pártot szervezni” jött a faluba. Országgh János nyugdíjas bányász elcsodálkozott a fiatal csapaton: ilyen fiatal a Munkáspárt? Állj közénk, segíts szervezni a pártot a faluban! – kérte őt Urbán Sándor, a párt Elnökségének tagja.

Tóth László, a Központi Bizottság térségi képviselője Mátradereszkére való, ezért a program súlypontja is ott volt. Zám Ferenc polgármester régi ismerősként köszöntötte Thürmer Gyulát, és a beszélgetésre meghívta Forgó János mátraballai polgármestert is. A természeti adottságok kiválóak, nagyobb állami gondoskodás kellene, és máris sokkal nagyobb fejlődésről lehetne beszélni – mondták többen is. Még állami gondoskodás sem kell, tették hozzá, csak világos törvények, egyértelmű feladatmegosztás az állam és az önkormányzat között, na és persze, rend.

Gyevay József főorvos büszkén dicsekedett el a Mofettával, azaz a széndioxid gyógygázfürdővel. Hazánkban az egyetlen gázfeláramlás Mátradereszkén található. A széndioxid kúraszerűen alkalmazva jó hatással van az immunrendszerre. Ezért nemcsak az érbetegségben, magas vérnyomásban szenvedők, cukorbeteg, érműtöttek, csonttrikulázosok, hanem immunbeteg is pozitív hatásról számolnak be a kezelése után.

Romok maradtak az egykori üveggyárból, a Parád Kristály Manufaktúrából – mondta igazi fájdalommal hangjában Holló Henrik, Parádsasvár polgármestere. Valaha hatszáz ember dolgozott itt, mára egy lélek sem. Ezek az emberek csak az üveghez értenek, hova menjenek? Ki fogja itt a munkásokat kárpótolni? – tette fel a kérdést a polgármester. Soha ilyen nehéz az önkormányzatoknak nem volt. Ezt már Nagy Oszkár, Parád polgármestere mondta, aki a nap végén találkozott az időközben népszerűsége gyarapodott munkáspárti csapattal. Az elnöki csoporthoz ugyanis többen is csatlakoztak a szomszéd településekről, kíváncsiak voltak a Munkáspárt szavára.

Öröm volt látni, hogy Tóth Lászlót ismerik a térségben. Az emberek az utcán szívesen beszélgettek a párt elnökével, kérdezték a fiatalokat, köztük a Központi Bizottság több jelenlévő tagját is. Szívesen fogadták a Szabadságot is. Így kell tovább folytatnunk! - összegezték a résztvevők a nap eredményét. ■

Parádi rémálom

1710-ben II. Rákóczi Ferenc fejedelem állíttatta fel az első üveggyárat, a mai üveggyár elődjét Parádóhután. A parádsasvári üveggyár a 20. századra nemzetközileg is ismertté és elismertté vált, 1960-tól termékei eljutottak az Egyesült Államokba és Kanadába is. A rendszerváltás után a hazai gyárak tipikus sorsa jutott ki neki is. Először Bajnai Gordon – jelenlegi gazdasági miniszter – cégesoportja szerezte meg, s a Wallis szinte tökéletesen kizsigerelte a gyárat, eladott és vitt mindent, ami mozgatható volt. A milliárdos üzletember után MSZP-s politikusok, Suchmann Tamás egykori főprivatizátor – ma a Balaton Fejlesztési Tanács elnöke – és Sós Tamás, a Heves Megyei Közgyűlés jelenlegi elnöke szálltak be a „játékba”. Számos tulajdonoscsere után állami cégek vették meg a gyárat, s így jutottak központi támogatásokhoz. Magának a gyárnak ebből persze semmi nem jutott. Végül esetükben is a bajnai-féle forgatókönyv játszódott le. A totális kifosztás nyomán 2005-re a gyár végleg menthetetlenné vált.

Az üveggyár egykor a település leglátogatottabb nevezetessége volt. Mára jól látszik: az idő nem állt meg felette. Bár megállt volna! A máladozó tető, a rendezetlen udvar, a betört üvegek elszomorító látványt nyújtanak, hirdetik a többszáz üveggyári dolgozó, a munkanélkülivé vált emberek nyomorát. Szép a falu elején álló felújított kastély: onnan azonban már egyetlen úr sem ad se munkát, se kenyeret.

INDULUNK

AZ EURÓPAI PARLAMENTI VÁLASZTÁSOKON

Múlt szombaton tele volt a Munkáspárt országos központjának tanácsterme. A Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága tartotta meg soros ülését. Sokan jöttek érdeklődők is, a Baloldali Front-KISZ tagjai, budapesti és vidéki aktivisták. A Központi Bizottság napirendjén két kérdés szerepelt: személyi kérdések és az Európai Parlamenti választások ügye. Mindkét napirend előadója a párt elnöke, Thürmer Gyula volt. A Központi Bizottság egyhangúlag támogatta az Elnökség előterjesztését.

GYÖKERES VÁLTOZÁSRA VAN SZÜKSÉG!

2009. júniusában sor kerül az Európai Parlament képviselőinek megválasztására. Világosan meg kell mondanunk, mit hozott nekünk, munkásoknak, dolgozó embereknek az EU-tagság és az Európai Parlamentben eltöltött első évek.

A Munkáspárt támogatta Magyarország belépését az Európai Unióba, ugyanakkor felhívtuk a figyelmet a veszélyekre. Ráműtöttünk, hogy a magyar munkások, magyar dolgozók csak a tizedét keresik annak, amit ugyanazért a munkáért az EU „régii” országaiban fizetnek. Hangsúlyoztuk, hogy az EU-csatlakozás mindegyütt együtt járt az árak emelkedésével, és ennek elkerülése érdekében a kormányának határozott lépéseket kell tennie.

Félelmeink beigazolódtak. A 2002 óta hatalmon lévő MSZP-SZDSZ-kormány nem érvényesítette a magyar nemzeti érdekeket, lefeküdt a multinacionális vállalatoknak, az Európai Unió vezetésének. Ma a magyar gazdaság zöme külföldiek kezében van. Az európai nagytőke megsemmisíti a magyar gazdaságot, bekebelezi a magyar piacot. Magyarországot saját áruinak piacaként és a nyugat-európai szemét lerakóhelyeként kezeli. Magyarországon csak a nagytőkések, a multik kiszolgálói, a jól fizetett értelmiség egy része tekintheti magát az EU-csatlakozás nyertesének.

Mindenki más vesztes. Vesztes a magyar munkás, a magyar dolgozó. A magyar munkás, a magyar dolgozó ma is csak töredékét keresi az európai béreknek, minden ígéret ellenére nem közeledünk a nyugat-európai bérekhez. A magyar árak viszont elérték, sőt meghaladták az EU-árakat.

Vesztes a magyar paraszt, aki rosszabb feltételekkel indult az európai versenyben, mint más csatlakozó államok parasztjai. A magyar paraszt tönkre megy, az EU-s pénzek eltűnnek, a magyar föld külföldiek kezébe kerülhet.

Vesztes a magyar vállalkozó, aki nem tudja egyszerre felvenni a versenyt a nyugat-európai és az olcsó kínai, távol-keleti árukkal. A magyar kormány viszont nem támogatja, és így tönkre megy.

Vesztes a magyar értelmiség zöme, amely nem tud, vagy nem akar nyugaton munkát vállalni, itthon viszont bezárják a munkahelyét az iskolában, a kórházakban. Az EU-csatlakozás nem a magyar szellemi teljesítmény növelését eredményezte, hanem ellenkezőleg: elveszítjük tudáselőnyünket.

Az Európai Parlament megválasztása antidemokratikus. A magyar parlament itt is fenntartja az 5 százalékos küszöböt, noha más országokban ezeken a választásokon nincs küszöb, vagy jóval alacsonyabb. Ez nálunk eleve kizárja, hogy a széles néptömegek képviselői eljussanak az Európai Parlamentbe.

A jelenlegi magyar EP-képviselők semmit nem tettek azért, hogy érvényesüljenek nemzeti érdekeink, és a dolgozó embereknek jobb életük legyen az EU-csatlakozás után, mint előtte. Az Európai Parlamentbe bejutott képviselők túlnyomó többsége jól kereső állásnak, „kiérdemelt politikai vég-

kielégítésnek” tekinti az EP-tagságát, vagy éppenséggel ugródeszkának a magyar politikába való visszatérésre. Gyökeres változásra van szükség!

A Munkáspárt Központi Bizottsága úgy ítéli meg, hogy az Európai Parlamenti választások nem teremtenek tényleges lehetőséget arra, hogy az emberek beleszóljanak az EU ügyeinek eldöntésébe, és érdemben befolyásolják az EU sorsát. Az EU változatlanul az európai nagytőke szervezete. A Munkáspárt mindezek ellenére részt vesz a 2009. évi európai parlamenti választásokon. Minden lehetőséget meg kell ragadnunk a tőkés rendszer, az európai nagytőke intézményeinek leleplezésére.

A Munkáspárt célja, hogy a választási kampányt kihasználva minél szélesebb formában bemutassa a párt politikáját.

A Munkáspárt feladata, hogy felépítse és kipróbálja a közéleti szereplésben az elmúlt években kialakult aktívagárdáját, begyakorolja a kopogtató cédulák gyűjtését.

A Munkáspárt nem elégedhet meg az induláshoz szükséges 20 ezer ajánló szelvény összegyűjtésével. Az Európai Parlamenti választásokat úgy kell kezelni, mintha nemzeti választások lennének. Most kell begyakorolni azt a munkát, amelyet a magyar parlamenti választásokon, belátható időn belül el kell végezni. Ennek érdekében célunk az, hogy legalább 110 ezer kopogtató cédulát összegyűjtsünk.

A Munkáspárt a választásokon három dokumentumot használjon: „Meg-

érte? Ezt akartad?” című összefoglaló az elmúlt 20 évről, továbbá a „Mit akar a Munkáspárt?” című programanyagot. Használjuk fel az európai kommunista és munkáspártok közös dokumentumát is!

A Munkáspárt EP-listájának összeállításánál az alábbiakból induljunk ki: a jelöltek fiatal, új, de kipróbált tagjainkból kerüljenek ki. EP-jelölt az legyen, aki KB-képviselőként már bizonyított és maga is képes az EP-kampányhoz, a koptogató cédulagyújtáshez hozzájárulni.

A Munkáspárt EP-kampánya takarékos legyen. A kampány a lista jelöltekre épüljön, és a médialehetőségek kihasználását helyezze a középpontba. Legyünk aktívan jelen az Interneten!

A Központi Bizottság felhívja tagjait és szervezeteit: tegyenek meg mindent a párt sikeréért!

Ünnepeltek

NAGY ZOLTÁN, TÓTH ANDRÁS, EDELÉNYINÉ NAGY MÁRIA ÉS BENCSIK MIHÁLY A PÁRT ELNÖKÉVEL

Bencsik Mihályt, a párt Jász-Nagykun-Szolnok megyei elnökét pedig 65. születésnapján. Külön tisztelettel köszöntötték Tóth Andrást, a párt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei elnökét 75. születésnapja alkalmából.

A Központi Bizottság új hagyományának megfelelően a párt vezetése a KB ülés elején köszöntötte a Központi Bizottság több tagját, akik a közel-múltban érkeztek életük fontos állomásához. Frankfurter Zsuzsa, balaszgyarmati orvos, aki munkája miatt nem tudott jelen lenni, 55. születésnapját ünnepelte. Edelényiné Nagy Máriát, a párt Hajdú Bihar megyei elnökét és Nagy Zoltánt, a párt jogi képviselőjét 60. születésnapjuk alkalmából köszöntötték az ülés résztvevői,

**ÉLEN KELL JÁRNI
A SZABADSÁG
ELŐFIZETÉSÉBEN
ÉS KÜLÖNÖSEN
TERJESZTÉSÉBEN,
A PÁRT ANYAGI
TÁMOGATÁSÁBAN.
EZ IS A KB-TAGOK
FELADATA.**

A Központi Bizottság új tagjai

Dózsa Miklós, Hajdú-Bihar megye. 1983-ban született, 25 éves. Középiskolát végzett, jelenleg adatfeldolgozóként dolgozik. A Baloldali Front debreceni szervezetének a vezetője, a Baloldali Front országos vezetőségének tagja, KB-képviselő.

Kiss Lászlóné, Bács-Kiskun megye. 1940-ben született, 68 éves. Pedagógusként dolgozott, jelenleg nyugdíjas. Meghatározó szerepe volt a Munkáspárt megyei szervezetének újjászervezésében. Jelenleg a párt Bács-Kiskun megyei elnöke.

Köszeginé Benedek Anna, Budapest. 1945-ben született, 63 éves. Közgazdasági-ügyviteli technikus végzettséget szerzett. A híradástechnika, az építőipar területén dolgozott. Jelenleg nyugdíjas. Több alkalommal indult képviselő-jelöltként. A Munkáspárt csepeli elnöke, KB-képviselő.

Németh József, Békés megye. 1947-ben született, 61 éves. Géplakatos, majd hivatásos rendőrtiszt. A Békés megyei elnökség alelnöke.

Pasku Károly, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye. 1961-ben született, 47 éves. Nyugdíjas. A pörccsalmai pártszervezet létrehozója és elnöke, a KB képviselője a mátészalkai térségben.

Váli Zoltán dr., Borsod-Abaúj-Zemplén megye. 1954-ben született, 54 éves. Felsőfokú végzettséggel és jogi szakvizsgával rendelkezik. Hivatásos rendőrtisztként teljesített szolgálatot. 2004-ben kerkedvezménnyel nyugdíjba vonult. A Munkáspárt KB-képviselője a tiszaujvárosi térségben.

A Központi Bizottság felmentette a Központi Bizottságban viselt tagsága alól Kollát Pál elvtársat, tekintettel arra, hogy hosszabb ideje nem vesz részt a párt munkájában.

Köszönjük!

(idézet a KB határozatából)

„A Központi Bizottság saját kérésére, egészségi állapotára való tekintettel felmenti az Elnökségben viselt tagsága alól Urbán Sándor elvtársat. A Központi Bizottság nagyra értékeli Urbán elvtárs szilárd elkötelezettségét, kommunista elhűségét, töretlen lelkeseését a munkásosztály, a szocializmus ügye iránt. Elismerését fejezi ki Urbán elvtársnak azért, hogy az elmúlt két évtizedben aktívan kivette részét a Munkáspárt szervezésében, politikájának kidolgozásában. Urbán elvtárs elévülhetetlen érdemeket szerzett a Munkáspárt megvédésében. A Központi Bizottság köszönetet mond Urbán elvtársnak és jó egészséget kíván további életéhez. Számít arra, hogy Urbán elvtárs a Központi Bizottság tagjaként továbbra is aktív harcosa marad pártunknak.

A Központi Bizottság Kajli Béla elvtársat, a Központi Bizottság tagját, a Nagy-Budapesti Regionális Elnökség elnökét megválasztja a Munkáspárt Elnöksége tagjának. Kajli elvtárs 1944-ben született, 64 éves. Gépipari technikus oklevelet szerzett. A szocializmus idején függetlenített pártmunkás, munkásőr-parancsnok. 1989 után aktívan részt vett a Munkáspárt újjászervezésében. Képviselte a pártot a kőbányai önkormányzatban. 1997 óta a KB tagja.”

A MI JÖVŐNK A SZOCIALIZMUS!

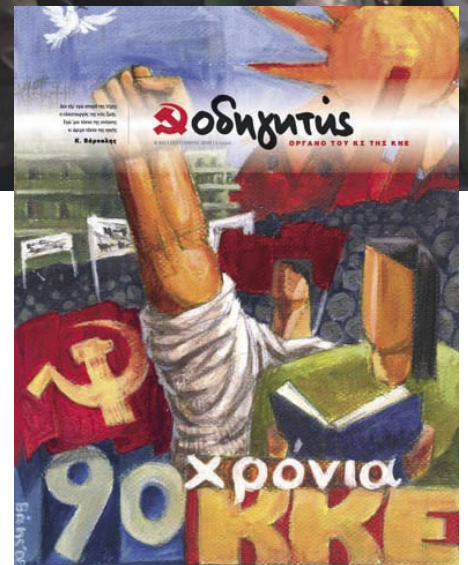

Négynapos fesztivállal ünnepelte megalakulásának 90. és ifjúsági szervezete létrejöttének 40. évfordulóját a Görög Kommunista Párt. A rendezvény valóságos nemzetközi seregszemle is volt: 61 kommunista párt és ifjúsági szervezet képviseltette magát. Ez is jelezte, hogy a GKP-ra ma úgy tekintenek, mint a világ egyik legerősebb kommunista szervezetére. A Munkáspártot Vajda János alelnök és Szabó Tamás, a Baloldali Front elnöke képviselte.

A görög testvérszervezetünk intenzív programot szervezett a vendégeknek. Minden napra jutott egy-egy olyan látogatás, amelyen a párt kilenc évtizedes küzdelmeinek, s mai harcának fontos állomásait mutatták be. A népes delegáció meglátogatta a hős – ma is kommunista vezetésű – Nikea városát, ahol nemzeti emlékhely örökíti meg az antifasiszta ellenállás száz és száz helyi áldozatának emlékét. A görög társadalomban ma is mélyen gyökerezik annak tudata, hogy Görögországban az olasz, majd a német megszállókkal szemben igazi, népi ellenállás és partizánharc bontakozott ki, amelyet a kommunisták vezettek. Veteránokkal közösen tettünk tisztelegő látogatást Makronisos láger-szigeténél. A 17 kilométer hosszú, csupa szikla sziget egyike azoknak a börtönszigeteknek, ahova többnyire kommunisták ezreit internálták a görög polgárháború, majd a fasiszta diktatúra idején. Bemutatták a párt Harialos Florakis nevét viselő szociális kutatóközpontját.

Az intézet alapjait a párt legendás egykori vezetője hozta létre, azzal, hogy illegálisan összegyűjtötték és elrejtették a családoknál meglévő kommunista irodalmat, amelyek birtoklásáért akkor még börtön, vagy halál járt. Mára a központ korszerű marxista társadalomtudományi könyvtár, felszerelve a legmodernebb számítástechnikával is. Lavrio városában – ahol bezárták a korábban munkát adó bányát ugyanúgy, mint a kézműipari üzemeket – a helyi pártszervezet beszámolója nyomán, akár Salgótarjánban is érezhette magát az ember. Ugyanazok a gondok, ugyanazok a küzdelmek.

Görögországban, csakúgy, mint az Európai Unió perifériáján lévő számos más országban, súlyos gazdasági és politikai válság van. A szociáldemokrácia nem mond igazat erről a válságról. A görög KP most meghirdetett 28. kongresszusa a Szovjetunió és a szocialista rendszer összeomlása okainak és a mai válsághelyzet elemzését állítja a középpontba. Ezeket Aleka Papari-

ga, a párt főtitkár asszonya mondta azon az egész délelőtös konzultáción, amelyet a meghívott delegációkkal közösen tartottak. A bolsevikokról vegyünk ma is példát: az elmélet és a párt politikája nézzen mindig előbbre. A legfontosabb feladat a kommunista párt szervezése, és befolyásának erősítése, elsősorban a munkásság és a felnövekvő nemzedék soraiiban – hangsúlyozta.

E gondolatokat tükrözték a négynapos fesztivál esténkénti eseményei is. A ma ötmillió Athén utcáira önkéntesek ezrével ragasztották ki a nagyméretű plakátokat, amelyek a görög kommunisták seregszemléjére invitáltak. Fiatal aktivisták egész sora hirdette és árusította a Rizoszpasztiszt – magyarul radikálist jelent –, a párt lapját. A műszaki-technikai egyetem egész campusa, parkja,

VISSZA A JÖVŐBE...

(IMPRESSZIÓK A GÖRÖG KOMMUNISTA PÁRT NÉGYNAPOS ÜNNEPSÉGÉRŐL)

Furán hangozhat ez a kijelentés, főleg azoknak, akik látták a nagysikerű filmsozort. Azonban mégis találó egy magyar ember szájából. A repülőn kifelé rengeteg gondolat cikázott a fejemben. Vajon milyen egy kommunista mozgalom egy olyan or-

szágban, ahol még nem volt szocializmus? Mennyire követik a klasszikus forradalmiságot, és a „nagy öregek” útmutatásait? Sokat nem is tudtam gondolkodni, mert bő másfél óra múlva már alattunk a tenger és görögön szigetei. Megérkezésünk is kor-

rekt volt, a Görög Kommunista Párt képviselő már a reptéren köszöntöttek bennünket, és kocsival vittek a szállodához. A városban a négy napos fesztivált hirdető plakátok sokasága köszönt vissza ránk minden szegletből. A hivatalos programon kívül minden este meglátogattuk a fesztivált. A teljes rendezvény felülmúlta várakozásaim, minden tekintetben. A hangulat fergeteges, koncertek és színházi előadások szórakoztatták a nagyjérdeműt. Rengeteg fiatal elvtársunk és elvtársnőnk, teljes odaadással és kötelességtudattal dolgozott a rendezvény hibátlan működéséért. A vörös zászló sarló-kalapáccsal a mellkasukon már-már irigységgel töltött el: nálunk ezt miért nem lehet?! A leginkább megindító számomra, s talán minden kommunista szívű ember számára a záró napon Aleka Paporiga, a GKP elnök asszonyának záróbeszéde volt. Ennyi hitet, emberekért képviselt célt és tettet csak őszintén tisztelni lehet. Leírhatatlanul felémelő érzés volt látni a több ezer embert, és köztük lenni, akik mind azért a célért küzdenek, mint mi itthon. Eddig csak hallottam a görög sikerekről, de most személyesen is megtapasztalhattam pontosan hol is tart a GKP. Köszönet és gratuláció: GKP, csak így tovább!

SZABÓ TAMÁS

épületei vörösbe öltöztek négy napra. Nagyméretű tablósorok mutatták be a görög párt kilenc évtizedes küzdelmét, politikai eszmecserék zajlottak a NATO-ról, a dél-szláv s a mostani orosz-grúz háborúról, csakúgy, mint az Európa-szerte megnyilvánuló anti-kommunista kampányról. Sokan érdeklődtek és fejezték ki szolidaritásukat a magyar standnál is. A magyar delegáció pedig egy Teodorakisz műveit tolmácsoló együttes fiatalok százából álló közönsége előtt mondhatta el üzenetét a fesztiválnak.

Láthatóan becsületbeli ügye volt tíz-és tízezer görög kommunistának és szimpatizánsnak, hogy ott legyen a fesztivál záróeseményeként sorra került nagygyűlésen, ahol a párt főtitkára mondott beszédet. Igazán felemelő érzés volt, amikor több ezer vörös zászlós felvonuló fiatal szájából hangozott fel a jelszó: „A mi jövőnk nem a kapitalizmus. A mi jövőnk a szocializmus”!

Kilenc százalék

A görög kommunisták sok évtizedes munkájának gyümölcse érett be a tavalyi választásokon, amikor a párt több mint 9 százalékot kapott. A 60-as években önfeláldozó harcot folytattak a görög ezredesek fasiszta diktatúrája ellen, ami nemcsak osztályharcossá edzette a pártot, de tekintélyt is adott neki a nem-kommunista emberek előtt is. Kitartó küzdelmük a Jugoszlávia elleni NATO-agresszió idején megmutatta az embereknek, hogy a kommunisták a görög nemzeti érdekek harcosai is. Az elmúlt években nem volt olyan – a munkásokat érintő – ügy, ahol a kommunisták nem az első sorokban lettek volna. Mindez együtt vezetett a mostani eredményhez. A siker okai között feltétlenül meg kell említeni, hogy a Görög Kommunista Párt következetes marxista-leninista párt, az egyik legharcosabb erő a kommunista mozgalomban.

A párt tagsága folyamatos feladatának tartja a pénzgyűjtést, rendszeresen fizeti a tagdíjat, és minden más formában, pénzzel, kocsival, szellemi és fizikai munkával támogatja a GKP-t.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

BŐS-NAGYMAROS: A RENDSZERVÁLTÁS „KÉSZ ÁTVERÉSE”

Húsz esztendeje, 1988. szeptember 12-én az Országház előtt olyan eseményre került sor, amihez hasonló 1956 óta nem volt. 30-40 ezer ember tiltakozó gyűlést tartott. Ezúttal a bős–nagygyarosi vízlépcső megépítése ellen. A bős–nagygyarosi vízlépcső elleni támadás a rendszerváltó hazai és külföldi erők egyik legnagyobb trükkje volt. A környezetvédelem jelszavával a legkülönbözőbb politikai nézetű embereket fordították a kormány ellen. Sikerült egy platformra hozni a különböző ellenzéki erőket. Védekezésbe, sőt zsákutcába kényszerítették a kormányt, hozzájárultak a tőkés ellenforradalom kivívásához. A kérdés nem úgy hangzott, hogy kell-e erőmű a Dunán. A kérdés úgy hangzott: kell-e szocializmus, amely „dunaszauroszt” épít, és ezért rossz, vagy inkább kapitalizmus kell, amely nem épít ilyet, ezért jó?

KELL-E ERŐMŰ?

Magyarországon nincsenek jelentős energiaforrások, ezért a külföldről függünk. A Duna mindig is természetes lehetőség volt villamos áram termelésére. A kérdés mindig az, hogy mibe kerül az erőmű, milyen hasznot hoz, és milyen károkkal jár. Erre a kérdésre mindenkor más és más választ adhat, hiszen a technika fejlődik, és a gazdasági helyzet is módosul. Ami ma drága, az holnap nagyon is elfogadható lehet. A dunai vízi erőmű gondolata kézenfekvő volt. Nem véletlen, hogy nem a szocialista időkben találták ki, hanem már 1911-ben felmerült az ötlet, és 1935-ben Bornemissza Géza iparügyi miniszter terjesztett elő ilyen irányú javaslatot. Az erőmű azonban sohasem épült meg, többnyire nem volt rá pénz. Amíg működtek a magyar bányák, nagy szükség sem volt rá. Néha meg a világesemények sodorták el. Az ügy az 1970-es években lett időszerű, amikor az 1973-as olajválság megmutatta, milyen súlyos következményekkel jár, ha egy or-

szág egyoldalúan függ az olajtól. Ekkoriban a világhelyzet is jónak tűnt. Csehszlovákiával jóban voltunk, és a nyugati országok is örültek volna, ha javul a Duna hajózhatósága. Később még az osztrákokat is sikerült bekapcsolni. Ebben az időben a magyar gazdaság felfelé ívelt, úgy tűnt, hogy lesz pénz is rá. Így született meg 1978-ban a magyar-csehszlovák megállapodás „Gab íkovo-Nagygyarosi Vízlépcsőrendszer megvalósításáról és üzemeltetéséről”.

ÖSSZEHANGOLT HAZAI ELLENZÉKI ÉS KÜLFÖLDI TÁMADÁS

A bős–nagygyarosi vízlépcső elleni támadás az ellenzék és külföldi támogatóik egyik politikai eszköze volt a tőkés ellenforradalom végrehajtásában, hasonlóan a nemzetiségi kérdéshez, az erdélyi faluromboláshoz. Az ellenzék még a szocializmus évei alatt kiépíti állásait. 1984 augusztusában az akkor 35 éves Vargha János vezetésével megalakul a Duna Kör, amely nyíltan harcot hirdet a vízlépcső-

rendszer építése ellen. A nyugat természetesen rögtön mellé áll, 1985 decemberében alternatív Nobel-díjjal ismerik el a Duna Kör és vezetője tevékenységét. Itt tűnnek fel olyan személyiségek, mint Sólyom László, jelenlegi köztársasági elnök. A nagy trükk lényege az, hogy – miként Ripp Zoltán írja később a rendszerváltásról szóló művében – a szervezetnek „nem kellett fölfedni direkt hatalmi politikai tartalmát”, hanem az egész ügy nézett ki, mint a természetért aggódó magyar értelmiségiek nemzetmentő akciója. Természetesen az igazság más volt.

Az MSZMP 1988. májusi pártértekezlete fontos lépést tesz a rendszerváltás felé, hiszen leváltják Kádárt. Mégsem lehet még a tőkés erők győzelméről beszélni. A csata kétesélyes. Láthatóan Grósz Károly, az új főtitkár arra megy, amerre az események sodorják. A rendszerváltó erők elhatározzák, hogy folyamatos nyomás alatt tartják Grószot, leválasztják róla és elszigetelik a kommunista erőket.

1988 nyarán úgy tűnik, hogy a bős–nagygyarosi ügy lecsendesedik. A parlament júniusi ülésén Király Zoltán, az MSZMP renitense, később szociáldemokrata színekben tündöklő újságíró javasolja, hogy állítsák le az építést, de nem tárgyalják a javaslatot, a döntést észre halasztják. Király vélhetően nem egyezett az ellenzék vezetőivel és külföldi támogatóikkal, mert nekik nem a leállítás az érdekük. Az ő érdekük, hogy az ügyel minél tovább tudjanak nyomást gyakorolni a Grósz-kormányra. Fel kell tehát gyorsítani az ese-

ményeket. A döntésben nyilván szerepet játszik az is, hogy Grósz nyári USA-beli látogatása elég ellentmondásosan sikerül. Nem győzi meg teljesen az amerikai vezetést, hogy az ő emberük.

1988 júliusában az Egyesült Államokban alapítványt hoznak létre, amely külföldön szervezi és pénzeli az erőmű, azaz a magyar kormány elleni fellépést. A szervezet élére az 52 éves Lipták Bélát szemelik ki, aki 1956-ban a budapesti Műegyetem hallgatójaként „jelskedik”, majd az USA-ban találja meg boldogulását. Tom Lantos, a magyar ügyekben közvetítő kongresszusi képviselő karolja fel. Egyetemi oktatói munkájából és 1956-os emlékeiből jól megél az USA-ban. A magyar politikusok közül Nyers Rezső tartja vele a kapcsolatot.

AZ MSZMP-VEZETÉS FELELŐSÉGE

Az erőmű ügyének politikai, szocializmus-ellenes felhasználásáért nem az akkori MSZMP vezetése felelős. Ez teljes egészében a rendszerváltó erők műve. Az MSZMP vezetését azért terheli felelősség, ahogyan az ügyet kezelte. Mint eddigi történeteinkben láttuk, az MSZMP vezetése a rendszerváltással összefüggő egyetlen nagy kérdésre sem mondott ígert mindaddig, amíg Kádár János hatalmon volt. Az 1988. májusi pártértekezleten eltávolítják Kádárt, kicserélődik a vezetés. Június 28-án a Politikai Bizottság megtárgyalja az erőmű ügyét, és felkéri a kormányt (ekkor Grósz a főtitkár is, a kormányfő is), hogy a „beruházással kapcsolatos problémákat tekintse át, komplexen vizsgálja meg, beleértve a beruházás

TOM LANTOS, WASHINGTON DÍSZMAGYARJA

esetleges leállításának következményeit is”. Felkéri a kormányt arra is, hogy az egész ügyet vigye a parlament elé, s engedjenek teret „jó szándékú, de eltérő véleményt képviselő szakembereknek” is.

A pártvezetés hibás döntést hoz. Nem mondja meg az embereknek, ami nyilvánvaló volt akkor is. Nem mondja meg, hogy az ellenzék nem a környezetet akarja megvédeni, hanem a szocializmust akarja megdönteni. Ettől fogva a pártvezetés folyamatosan védekezik, és az emberek, akik más kérdésekben támogatnák a pártot, elbizonytalanodnak.

A vezetés döntése hibás azért is, mert nem zárja ki az építkezés leállítását, bár nem mer, nem akar politikai döntést hozni. Hibát követnek el azzal is, hogy kiadják a kezükből a döntést, ami megpecsételi az ügy további sorsát.

Az ügy intézését a 46 éves Maróthy Lászlóra bízják, aki ekkoriban környezetvédelmi és vízgazdálkodási miniszter. Maróthy agrármérnökként végzett, de a kádári időszak tipikus káderútját járja be, az egyetemi KISZ-bizottságtól az MSZMP vezetőségig. 31 évesen a KISZ első titkára lesz. 1980-tól a budapesti pártbizottság első tit-

kára. Köztudottan a Kádár-család kedvence és protezsáltja, de ezzel a lökéssel sem tud igazán magasra emelkedni. 1988 nyarán már egy karrierje végén járó politikus.

Szeptember 7-én a kormány elfogadja Maróthy előterjesztését arról, hogy folytassák az építkezést. Ezt követően robbantják ki a parlament előtti tüntetést, amelynek előkészületei korábban megtörténnek. Olyannyira, hogy még az osztrák zöldek parlamenti frakciójának vezetőjét is ideszervezik. A pártvezetés szeptember 13-án meghallgatja Fejti György KB-titkár tájékoztatóját a parlament előtti tüntetésről. Egy héttel később a Politikai Bizottság részletesen tárgyalja a parlament elé menő, igencsak vitás kérdéseket, mint például a társasági törvényt vagy építéssel kapcsolatos kérdéseket. Az előterjesztés rámutat arra, hogy a „vízlepcsős rendszert ellenző körök is fokozták tevékenységüket”. A Politikai Bizottság, összhangban a Grósz-kormány álláspontjával, végül is az erőmű megépítése mellett foglal állást. Elkezdődik azonban a magyarázkodás, miszerint, ha most kellene dönteni, bizonyosan nem csinálnánk. Sőt, bevesznek egy olyan pontot, miszerint az „üzemeltetés időszakára létre kell hozni egy társadalmi bizottságot, amelynek jogosultságot kell adni az üzemeltetés (...) ellenőrzésére”. 1988. október 7-én a parlament ugyan az építés mellett dönt, de a novemberben hatalomra kerülő Németh Miklós miniszterelnök 1989-ben leállítatja.

MIT „KÖSZÖNHETÜNK” AZ ERŐMŰ ELLEN FELLÉPŐKNEK?

A dunai erőmű a mai napig nem épült meg. Az eredeti tervek szerint az erőmű a magyar villamos áram termelés 5 százalékát adta volna, és ez növekedett volna. Ez ma nincs. Az egész terv előnyeit egyelőre Szlovákia élvezzi, amely a rácső építkezéseket elvégezte, s ha nem is teljesen az eredeti formában, de élvezője az ügynök. Könnyen lehet, hogy a jelenlegi helyzetben, amikor az energiaforrásokért valóságos háború folyik, mégis születik majd döntés az erőműről. Drágábban és később.

Az erőmű-ügy sajátos módon lejáratta a zöldmozgalmat. Nem véletlen, hogy a mai Magyarországon nincsenek jelentős környezetvédő erők, civilszervezetek. Pont akkor nincsenek, amikor meg kellene védeni az országot a nemzetközi tőkétől, amely sokkal nagyobb környezeti károkat okoz annál, amit a dunai erőműről valaha is gondoltak. ■

A SZLOVÁKIAI DUNA-SZAKASZON FELÉPÜLT AZ ERŐMŰ

ELÉG VOLT!

OKTÓBER

11

A negyedik oldalon közzétett
MINDENKIHEZ!
címmű felhívást
szokorsósítsd és terjeszd!

MEGHÍVÓ

A Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség
szeretettel vár mindenkit
az idén is megrendezésre kerülő Front-táborba.

A tábor időpontja: 2008. október 17-19.

Helyszín: Szolnok, Tiszaliget, volt KISZ-tábor.

Elhelyezés: 2 szobás, egyenként 3 ágyas
apartmanokban, külön fürdő és mellékhelységgel.

Részvételi díj: 10 000 forint,
mely tartalmazza a szállást és az ellátást
(pénteken ebéd, vacsora, szombaton reggeli,
ebéd, vacsora, és vasárnap reggeli és ebéd).

Amennyiben valakinek nem áll módjában
a részvételi díjat kifizetni, támogatást igényelhet.

Ebben, és minden további kérdésben
rendelkezésre áll Szabó Tamás Front-elnök
az alábbi elérhetőségeken:

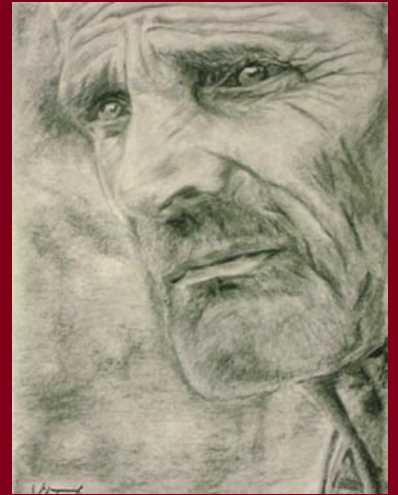
MSN/e-mail: dondoggy@freemail.hu

Tel: 06 30/630-7157

Mindenkit szeretettel várunk!

MUNKÁSSORS

Eltagadnák, ha lehetne, de a szocializmus évszázados folklórja és kultúrája igen is létezik. Következő számainkban évtizedes-évszázados idézeteket közlünk kommentárral, melyek mindmáig megállják helyüket, tükrözik a kapitalista rendszerek tulajdonságainak változatlanóságát – s melyek tapasztalataiból mindannyian tanulhatunk.

Jövendőmondó rigmus

(A Magyar Nép Naptára 1910, Pokróczy Ferenc) 3. rész

Tavas

(Mi lesz a sorsa annak a gazdának, aki bankkölcönt vett fel):

Ám, ki a Takaréék körme közé jutott,

Annak a portáján megverik a dobot.

Kiáltja az esküdt: - Ki ad többet érte?

Takarékkölcsönnek mindig ez a vége.

Hát a napszámosnak mi lesz a sorsa?

Örökös koplalás és örökös munka...

Itt kezdődik az, ami végtelenül szomorú. Hiába a fáradság, hiába a munka, hiába a vér-veríték. Nem tudunk versenyezni azokkal, akiket a saját államuk támogat. Bennünket földbe döngöl a kormány azokkal a kiszabott adókkal, amiket tisztességesen megfizetni nem lehet. Nem lehet, mert ha azt az árunkba „bekalkuláljuk”, nincs az a magyar ember, aki a termést megfizetni tudná. Bízhatunk még abban, hogy kicsi hitellel túléljük a nehéz éveket, de kár a reményért, amíg a tömegek azt a népnúzó szervezetet támogatják, amit ma MSZP-nek hívnak. Mert nekik nem a gazda tesz a zsebükbe csúszópénzt, hanem a multi, a külföld, akinek mi jó piac vagyunk. Nem kell, amit megtermelünk, azt ők is előállítják. De miért nem állítjuk meg a fölösleges importot, amikor mi magunk is létrehozuk, amit ők?! Azért, mert ők kevesebb adót fizetnek, támogatást kapnak, nem úgy, mint a magyar mezőgazdaság. Rá kell csapni az asztalra! Különbösen úgy járunk, mint száz évvel ezelőtt: a gazda portáját elviszi a bank, a napszámosnak nem lesz munkája, s hiába meleg a nyár, étel nélkül csak vacogni lehet. Vagy ez kell? Mondták ezt már: „a nyár meleg / s a kasza egyenes”... Ehhez vezet a következő tavasz?

(Folytatjuk)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>